

Rozsudok V mene Slovenskej republiky

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanému: **Miroslav Čauder, nar.** [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] Veľká Lomnica, zastúpený: Združenie na ochranu práv občana – AVES, IČO: 50 252 151, Jána Poničana 9, 841 07 Bratislava, o zaplatenie **7.338,58 eur s príslušenstvom**, takto

r o z h o d o l :

- I. Konanie ohľadne istiny 854,40 eur s prísl. **z a s t a v u j e**.
- II. Žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žalobkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdneho úradníka o výške tejto náhrady.

O d ô v o d n e n i e

1. Žalobou podanou na súd dňa 16.3.2017 v jej konečnej úprave pripustenej uznesením súdu zo dňa 10.10.2017 č.k. 9Csp 68/2017-27 sa žalobkyňa domáhala na žalovanom zaplatenia 7.338,58 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25% ročne od 20.5.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdeniami, že dňa 22.10.2013 právna predchodkyňa žalobkyne spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) uzavrela so žalovaným zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 5020130. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky.

Na základe tejto zmluvy spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanému pôžičku vo výške 6.899,88 eur. Žalovaný podľa zmluvy mal pôžičku splácať v pravidelných 99 mesačných splátkach vo výške 151 eur, a to až do sumy 14.949 eur.

Žalovaný povinnosť riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku porušil. Do dňa podania žaloby zaplatil len 415,70 eur.

Vzhľadom na uvedené porušenie zmluvy spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. listom z 26.3.2014 (predžalobná upomienka) žalovaného vyzvala k úhrade dlžných splátok pôžičky a upozornila ho na možnosť vyhlásenia jednorázovej splatnosti celej pôžičky. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19.5.2014 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pôžičku zosplatnila.

Dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavoval celkom 7.338,58 eur. Žalobou si žalobkyňa neuplatnila nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 978,49 eur uvedenej v predložennom prehľade úhrad a splátok, a ani nárok na náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky. Žalobou si žalobkyňa uplatnila úroky z omeškania so zaplatením peňažného dlhu v zákonnej výške.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny označené ako: „Žiadosť a zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky“, „Všeobecné obchodné podmienky“, „Prehľad splátok a úhrad“ a „Predžalobná upomienka“.

4. Uznesením zo dňa 10.10.2017 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovaného na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia.

Uznesenie bolo žalovanému doručené dňa 20.10.2017.

Žalovaný sa k žalobe a jej prílohám v stanovenej lehote nevyjadril.

5. V priebehu ďalšieho konania zástupca žalovaného doručil súdu písomné vyjadrenie k žalobe datované dňom 7.6.2018, v ktorom navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

V podaní namietol, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., nebola aktívne legitimovaná na podanie žaloby, nakoľko k postúpeniu pohľadávky na žalobkyňu došlo na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.12.2016, tzn. pred podaním žaloby.

Vzniesol námietku premlčania nároku s tvrdením, že k vyhláseniu predčasnej splatnosti pôžičky došlo dňa 23.5.2014. K postúpeniu pohľadávky na žalobkyňu dňa 30.12.2016. Preto pokiaľ žalobkyňa, ktorá v čase podania žaloby bola aktívne legitimovaná na jej podanie, žalobu nepodala, nárok je premlčaný.

V prílohe vyjadrenia predložil listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Datovanú dňom 23.5.2014.

6. Písomným podaním doručeným súdu dňa 8.6.2018 zástupca žalobkyne oznámil, že vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetnej pôžičky berie žalobu sčasti späť, a to v časti predstavujúcej rozdiel medzi sumou pôžičky poskytnutej žalovanému, t.j. 6.899,88 eur, a sumou doposiaľ zaplatenou žalovaným, t.j. 415,70 eur, ktorý predstavuje 854,40 eur, a to spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 854,40 eur od 20.5.2014 do zaplatenia.

Navrhol konanie v tejto časti zastaviť.

Nadalej trval na zaplatení nevrátenej istiny pôžičky vo výške 6.484,18 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25% ročne od 20.5.2014 do zaplatenia.

Spolu s podaním predložil súdu listinu označenú ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanú dňom 23.5.2014.

7. Dňa 7.8.2018 bolo súdu doručené podanie zástupcu žalobkyne, ktorým reagoval na vyjadrenie žalovaného k žalobe.

V podaní uviedol, že žalovaná strana v otázke aktívnej legitimácie v spore dospela k nesprávnemu právnemu názoru. Poprel, že by spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. nebola dňa 16.3.2017 aktívne legitimovaná na podanie žaloby.

Uviedol, že k postúpeniu pohľadávky na žalobkyňu došlo po začatí sporu s účinnosťou k 20.6.2017, kedy bolo oznámenie o postúpení pohľadávky odoslané žalovanému. Poukázal na poštový podací hárok č. EPH099376996 zo dňa 20.6.2017, ktorý predložil spolu s návrhom na zmenu žalobkyne v spore. Z obsahu rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.12.2016 je zrejmé, že zmluvou sa iba zastrešuje postupovanie pohľadávok medzi zmluvnými stranami na mesačnej báze. Prílohou č.3 k tejto rámcovej zmluve označenej ako „žiadosť o postúpenia a prevod“, spolu s identifikáciou predmetnej pohľadávky, žalobkyňa preukázala účinnosť prevodu žalovanej

pohľadávky po začatí sporu. Postúpenie pohľadávky k 20.6.2017 bolo potvrdené aj v samotnom oznámení o postúpení adresovanom žalovanému.

8. Zástupca žalovaného podaním doručeným súdu dňa 18.7.2018 oznámil, že zotrváva na svojej námietke nedostatku aktívnej legitímácie žalobkyne v spore.

V podaní ďalej namietol, že žalobkyňa predložila súdu listinu "Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru" bez doručky či poštového hárku. Preto zastáva názor, že k platnému zosplatneniu celej pohľadávky zo zmluvy pôžičky nedošlo. Žalobkyňa tak nemohla nadobudnúť celú žalovanú pohľadávku, ale len splatné splátky. Preto žalobkyňa aj z tohto dôvodu nie je v spore aktívne legitimovaná.

9. V podaní doručenom súdu dňa 1.9.2018 zástupca žalovaného uviedol, že zmluvu o pôžičke považuje za absolútne neplatnú, v dôsledku čoho by v spore malo byť aplikované ustanovenie § 457 Občianskeho zákonníka o bezdôvodnom obohatení.

Argumentoval, že zmluva o pôžičke je neurčitá, nezrozumiteľná a zmätočná. Jednoznačne z nej nevyplýva, aká suma bola žalovanému skutočne poskytnutá. Vo vzťahu k výške pôžičky zmluva obsahuje dva údaje „celková suma pôžičky“ a „schválená výška pôžičky“, ktoré nemajú oporu v zákone č. 129/2010 Z.z., a rozdiel medzi ktorými nie je zřejmý a ani vysvetlený.

Nárok na vrátenie bezdôvodného obohatenia považuje za premlčaný. Vychádzajúc z ust. § 107 Občianskeho zákonníka dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov žalovanému, tzn. dňom 22.10.2013, a uplynula dňa 22.10.2015. Objektívna trojročná premlčacia doba začala plynúť taktiež dňom 22.10.2013, a uplynula dňom 22.10.2016.

Ďalej argumentoval, že aj v prípade, ak by súd zmluvu o pôžičke považoval za platnú, uplatnený nárok je premlčaný. Právna predchodkyňa žalobkyne využila svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci január 2014. Preto podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba ohľadne celého dlhu začala plynúť od dňa splatnosti tejto splátky, tzn. od 20.1.2014, a uplynula dňom 20.1.2017. Žaloba bola podaná na súd dňa 16.3.2017. Na podporu tejto svojej argumentácie poukázal na rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 28.11.2017 sp.zn. 16Csp 194/2016 a Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.1.2018 sp.zn. 19Co 42/2017, a ďalšie.

10. Súd spor prejednal a rozhodol na pojednávaniach konaných dňa 14.9.2018 a 2.7.2019 v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ktorý bol na pojednávania riadne a včas predvolaný, a ktorý opakovane ospravedlnil svoju neúčast' dôvodom pracovnej zaneprázdnenosti a snahou nenavyšovať trovy konania.

Zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 14.9.2018 trval na námietke premlčania nároku a žiadal žalobu zamietnuť.

Pojednávania konaného dňa 2.7.2019 sa nezúčastnil ani zástupca žalovanej, ktorý s pojednávaním v jeho neprítomnosti vyslovil súhlas.

11. Zástupca žalobkyne v podaní doručenom súdu dňa 28.6.2019, ktorým ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní konanom dňa 2.7.2019 uviedol, že pokiaľ ide tvrdenia žalovaného o absolútnej neplatnosti zmluvy o pôžičke, zákon č. 129/2010 Z.z. absenciu náležitosti zmluvy o pôžičke nesankcionuje absolútnou neplatnosťou zmluvy, ale úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázal na čiastočné späťvzatie žaloby žalobkyňou.

V podaní ďalej uviedol, že s námietkou premlčania nároku uplatneného žalobou vznesenou žalovanou stranou v spore sa nestotožňuje. Argumentoval, že začiatok plynutia premlčacej doby nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatennej splátky, ale rozhodujúcou je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Právne predpisy v súčasnosti neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by viazalo možnosť zosplatnenia dlhu na konkrétnu splátku, tzn. prvú nesplatenú splátku. Veriteľ má právo na zosplatnenie celého dlhu pre nesplnenie ktorejkoľvek splátky, ktorú si určí. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.8.2017 sp.zn. 17Co 447/2016, podľa ktorého, ak nie je preukázané inak, je potrebné za nesplnenú splátku, odo dňa zročnosti ktorej začne plynúť premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka, považovať splátku zročnú bezprostredne pred zosplatením.

12. Zástupca žalovaného v podaní doručenom súdu dňa 2.7.2019, ktorým vyjadril súhlas s pojednávaním v jeho neprítomnosti dňa 2.7.2019, zotrval na námietke premlčania a jej doterajšej argumentácii. Poukázal na rozhodnutia súdov, a to rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.2.2019 sp.zn. 41Co 3/2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.2.2019 sp.zn. 5Co 256/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.6.2018 sp.zn. 6Co 26/2017, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.1.2016 sp.zn. 23Co 35/2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.2.2019 sp.zn. 27Co 29/2018, a ďalšie.

13. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Zástupca žalobkyne podaním doručeným súdu dňa 8.6.2018 zobral žalobu sčasti späť pred otvorením prvého pojednávania.

Preto súd rešpektoval tento jeho dispozitívny úkon so žalobou a konanie v časti, v ktorej bola žaloba vzatá späť, zastavil (Výrok I.).

15. Žalobu vo zvyšnej časti súd po jej prejednaní na pojednávaniach zamietol (Výrok II.). Súd akceptoval procesnú obranu žalovanej strany spočívajúcu v námietke premlčania celého uplatneného nároku a žalovanú pohľadávku považoval za premlčanú.

K dôvodom svojho rozhodnutia súd udáva:

16. Podľa § 150 ods. 1 Civilného sporového poriadku strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

Podľa § 151 ods. 1 Civilného sporového poriadku skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

Podľa § 186 ods. 2 veta prvá Civilného sporového poriadku súd vychádza zo zhodných tvrdení strán, ak neexistuje dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti.

Podľa § 185 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

Podľa § 191 Civilného sporového poriadku dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

17. Žalovaný nepoprel tvrdenie žalobkyne, že dňa 22.10.2013 uzavrel zmluvu o pôžičke č. 5020130 tak, ako to žalobkyňa špecifikovala v žalobe s tým, že súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky.

Z listiny označenej ako „*Žiadosť a zmluva o poskytnutí účelovej pôžičky*“ č. 5020130 vyplýva, že zmluvou sa spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) zaviazala poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške 6.899,88 eur pri celkových nákladoch vo výške 8.049,12 eur. Žalovaný sa v zmluve zaviazal zaplatiť spoločnosti Consumer Finance Holding a.s. celkom 14.949 eur v 99 splátkach vo výške po 151 eur, vychádzajúc z bodov 6.2. a 6.4. všeobecných obchodných podmienok splatných vždy do 20. dňa v príslušnom mesiaci so splatnosťou prvej splátky mesiac po uzavretí zmluvy.

18. Žalovaný nepoprel a súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania nepovažoval za závažnejšie spochybnené ani tvrdenia žalobkyne, že žalovaný poskytnutý úver nesplácal riadne a včas, a že na zaplatenie pôžičky a nákladov s ňou spojených do podania žaloby zaplatil len 415,70 eur.

Žalovaný tiež nijako nespochybnil žalobkyňou predložený „*Prehľad splátok a úhrad*“, podľa ktorého dohodnuté splátky žalovaný platil riadne a včas iba do mesiaca január 2014, odkedy splátky prestal platiť.

19. Z listiny označenej ako „*Predžalobná upomienka*“ zo dňa 26.3.2014 a predloženej doručenky vyplýva, že týmto listom žalobkyňa žalovaného vyzvala s poukazom na zmluvu o pôžičke na bezodkladné zaplatenie dlžných splátok pôžičky vo výške 358,13 eur, a upozornila ho, že ak do 6.5.2014 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci január 2014, bude oprávnená celú pôžičku zosplatiť (ďalej len „*predžalobná upomienka*“).

Podľa doručenky list bol žalovanému doručený 2.4.2014.

20. Z listiny označenej ako „*Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru*“ zo dňa 23.5.2014 a zo zhodných tvrdení strán vyplýva, že týmto listom spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalovanému oznámila, že nakoľko na predžalobnú upomienku nereagoval a dlžné splátky nezaplatil, stáva sa splatný celý dlh zo zmluvy o pôžičke a žalovaného vyzvala na zaplatenie dlhu vo výške 7.338,58 eur (ďalej „*oznámenie o vyhlásení splatnosti celej pôžičky*“).

Súd nemal pochybnosti o zhodnom tvrdení strán, že tento list bol žalovanému doručený. Aj napriek prvotnej argumentácii žalovanej strany spočívajúcej v námietke nepredloženia dôkazu žalobkyňou o doručení listu, v priebehu konania žalovaný tento list sám súdu predložil v prílohe podania doručeného súdu dňa 8.6.2018, a doručenie listu zástupca žalovaného výslovne potvrdil v priebehu pojednávania konaného dňa 14.9.2018.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o pôžičke, tzn. ku dňu 22.10.2013 (ďalej len „*Občiansky zákonník*“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 veta tretia Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Vychádzajúc z cit. ust. Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

23. Súd zastáva názor, že zmluva o pôžičke uzavretá stranami (resp. ich právnymi predchodcami) dňa 22.10.2013 má charakter spotrebiteľskej zmluvy o úvere, a že žalovaný má v tomto právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa.

Záver, že žalovaný zmluvu o úvere uzavrel ako spotrebiteľ, tzn., že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonal v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva jednak z označenia žalovaného v zmluve údajmi fyzickej osoby - nepodnikateľa, ako aj z celkového obsahu zmluvy, ktorá obsahuje pojmy ako „*Celkové náklady spotrebiteľa*“.

Tento spotrebiteľský charakter zmluvy o pôžičke v rámci svojich argumentácii, navyše, ani jedna zo sporových strán neučinila sporným.

24. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v

rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky.

28. Z citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka vyplýva, že plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach tak, ako to strany dohodli aj v prípade predmetnej zmluvy o pôžičke. V takomto prípade veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov, alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva.

Každá zo splátok pritom predstavuje samostatné plnenie. Preto pre každú z nich trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka plynie samostatne.

29. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli (prípadne, aby tak rozhodnutím určil súd), že ak sa nesplní niektorá splátka, veriteľ je oprávnený žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz (tzv. dojednanie o strate výhody splátok). V takomto prípade veriteľ môže žiadať dlžníka zaplatenie celej pohľadávky naraz.

Trojročná premlčacia doba, pokiaľ ide o celý takúto zosplatenú pohľadávku, podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa splatnosti nespĺnenej splátky.

To však platí len v prípade, keď veriteľ skutočne využije svoje právo žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorých zo splátok najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Ak sa tak nestalo, veriteľ stratí právo žiadať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky, celá pohľadávka sa nestane splatnou, pohľadávka je naďalej splatná v splátkach a opäť plynie len premlčacia doba pre jednotlivé splátky. Premlčacia doba pre celú pohľadávku však začne plynúť znova, ak dlžník nesplní v určenom termíne ďalšiu (ktorúkoľvek) splátku.

30. Cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tohoto ustanovenia dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

Z uvedeného vyplýva, že ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. stratu výhody splátok v spotrebiteľských veciach osobitne oproti ostatným (nespotrebiteľským) veciam, a to tak, že právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky veriteľ môže uplatniť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky. Teda, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, nie okamžite po omeškaní so zaplacením splátky, a navyše, na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy, až keď upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Citované ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka teda stanovuje osobitne, rozdielne od všeobecnej úpravy, okamih a podmienky uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach.

Cit. ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a ani cit. ust. § 103 Občianskeho zákonníka, pritom osobitným spôsobom neupravujú začiatok plynutia premlčacej doby v prípade uplatnenia práva na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie splátky v spotrebiteľských veciach, tzn. napr. že by

premlčacia doba v týchto prípadoch začala plynúť napr. až tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky a pod.

Preto aj v spotrebiteľských veciach je pri posudzovaní začiatku plynutia premlčacej doby potrebné vychádzať z ust. § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ust. § 103 je ustanovením kogentným, čo znamená, že nie je možné sa od neho odkloniť. Premlčacia doba preto aj v spotrebiteľských veciach plynie od zročnosti splátky, kvôli ktorej sa plnenie celého dlhu žiada.

32. Na podporu tohoto svojho právneho záveru súd poukazuje na rozhodnutia súdov, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.6.2018 sp.zn. 6Co 26/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.2.2019 sp.zn. 41Co 3/2019, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 20.2.2019 sp.zn. 5Co 256/2018, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.1.2016 sp.zn. 23Co 35/2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 27.2.2019 sp.zn. 27Co 29/2018, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18.1.2018 sp.zn. 19Co 42/2017 a ďalšie.

33. Žalovaný sa v zmluve o pôžičke zaviazal svoj dlh zaplatiť v 99 mesačných splátkach po 151 eur so splatnosťou vždy do 20. dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky počnúc mesiacom nasledujúcim po uzavretí zmluvy, tzn. 20.11.2013.

Podľa prehľadu úhrad a splátok žalovaný sa prvý krát dostal do omeškania so zaplatením splátky splatnej 20.1.2014. Žiadnu ďalšiu splátku už nezaplatil.

Prežalobnou upomienkou zo dňa 26.3.2014, ktorá bola žalovanému doručená dňa 2.4.2014, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. žalovaného upozornila na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 358,13 eur a vyzvala ho na zaplatenie splátky splatnej dňa 20.1.2014 do 6.5.2014. Súčasne ho upozornila, že ak nedôjde k úhrade tejto splátky, je oprávnená žiadať zaplatenie celého dlhu zo zmluvy o pôžičke naraz.

Listom zo dňa 23.5.2014 následne spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. v súlade s dojednaním v zmluve o pôžičke vyhlásila celú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke splatnou jednorázovo a žalovaného vyzvala na jej zaplatenie.

34. Z uvedeného teda vyplýva, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. si právo na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke listom zo dňa 23.5.2014 uplatnila pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.1.2014.

Vychádzajúc z ust. § 101 a § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka trojročná premlčacia doba na zaplatenie celého dlhu tak začala plynúť dňom 21.1.2014 a uplynula dňa 21.1.2017.

Keďže žaloba bola podaná dňa 16.3.2017, žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

35. Vzhľadom na uvedené skutkové a právne závery súd obranu žalovaného spočívajúcu v námietke premlčania celého nároku považoval za dôvodnú a žalobu zamietol.

Rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania súd sa už ďalej osobitne nevenoval skúmaniu existencie nároku a jeho rozsahu, a ani ďalšími procesnými prostriedkami útoku a obrany sporových strán.

V nadväznosti na uvedený právny záver v spore súd vo vzťahu k rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24.8.2017 sp.zn. 17Co 447/2016, na ktorý pri svojej argumentácii poukazovala žalobkyňa, súd iba udáva, že predmetné rozhodnutie vychádza z iného skutkového a právneho stavu, kedy súd nemal za preukázané z dohody strán možnosť zaplatenia celej pohľadávky, tzn. zročnosť celého dlhu pre nesplnenie niektorej splátky, a tak možnosť vyhlásenia splatnosti celej pôžičky naraz, v dôsledku čoho súd posudzoval premlčanie len podľa ust § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, tzn. samostatne u každej splátky.

36. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

37. O náhrade trov konania súd v spore rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 256 Civilného sporového poriadku.

Konanie v časti o zaplatenie 854,40 eur s prisl. bolo zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby žalobkyňou v tejto časti. Späťvzatie zástupca žalobkyne odôvodnil tvrdením o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutej pôžičky s tým, že si uplatňuje iba nárok na zaplatenie nevrátenej istiny pôžičky. Za tejto situácie súd prijal záver, že zastavenie konania v tejto časti procesne zavinila žalobkyňa, a žalovanému tak prislúcha voči žalobkyňi právo na náhradu trov konania v tejto časti.

Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. Úspešný v tejto časti bol žalovaný, ktorému preto aj v tejto časti konania prislúcha voči žalobkyňi právo na náhradu trov.

O výške priznanej náhrady rozhodne po právoplatnosti tohoto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

P o u č e n i e :

Proti výrokom I.- III. rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Kežmarok 2.7.2019

JUDr. Erika Borovská
sudkyňa